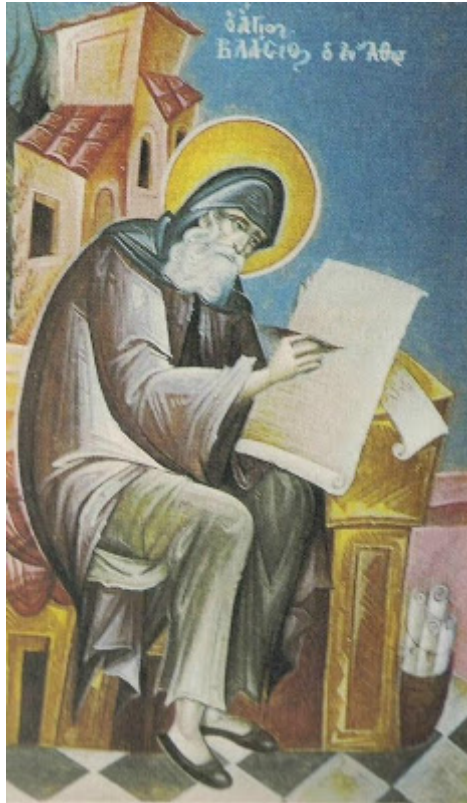
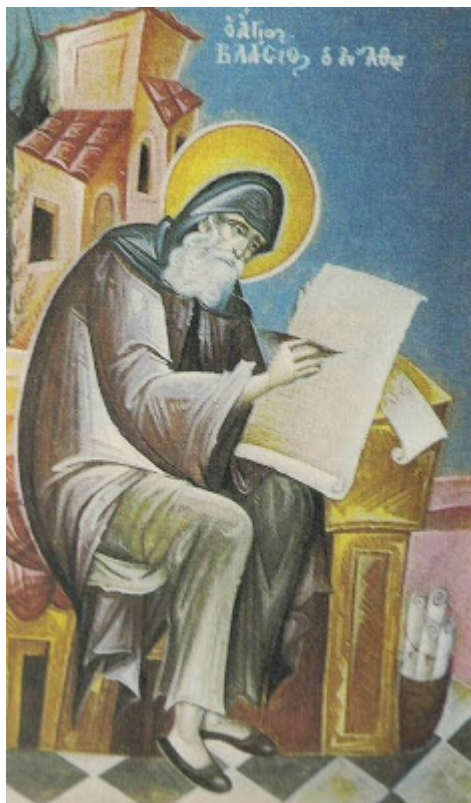

31 Μαρτίου 2024

Όσιος Βλάσιος ο εξ Αμορίου (†909/912) Αγιορείτης Άγιος Μνήμη 31 Μαρτίου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Σύγχρονη εικόνα Ι.Μ. Δοχειαρίου

Καταγόταν από το Αμόριο της Μ. Ασίας, από το χωριό Απλατιανή, και το κοσμικό του όνομα ήταν Βασίλειος. Στις αρχές του 9 ου αιώνα εγκαταλείπει την πατρίδα του και πηγαίνει στην Κωνσταντινούπολη, όπου χειροτονήθηκε διάκονος της Αγίας Σοφίας από τον άγιο πατριάρχη Ιγνάτιο. Στον ίδιο ναό είχε τον αδελφό του ιερέα.

Μετά από μια περιπετειώδη φυγή στη Βουλγαρία και τη θαυματουργή σωτηρία του, ταξιδεύει για τη Ρώμη. Εκεί έμεινε περίπου μια δωδεκαετία, χειροτονήθηκε ιερέας, έζησε υπερθαύμαστη ζωή σε κοινόβιο του αγίου Καισαρίου επιτελώντας θαύματα και δυο φορές τον επισκέφθηκε σε όραμα η Θεοτόκος. Επιστρέφει και μονάζει στην περιβόητη μονή του Στουδίου επί τετραετία, όπου συνδέεται με ισχυρούς άρχοντες, τον αυτοκράτορα Λέοντα ΣΤ΄ τον Σοφό και τον άγιο πατριάρχη Αντώνιο.

Περί το 896, «την καταμόνας μαρτυρικήν παλαίστραν διεξελθείν επιέμενος», έρχεται στον Άθωνα με μερικούς μαθητές του και ιδρύει μονύδριο. Αφού το αγλάισε και άφησε διάδοχό του έναν από τους μαθητές του, αποσύρθηκε στα πιο ερημικά μέρη του Όρους και δόθηκε στην άσκηση και την προσευχή. Έμενε «μόνος στην έρημο και δινόταν όλος στην προσευχή, δίχως να νοιάζεται για τροφή και να φοβάται τα΄ άγρια θηρία. Τρεφόταν με τα θεία λόγια και τα χόρτα του βουνού. Τα θηρία του δάσους έγιναν φίλοι του και τον πλησίαζαν με σεβασμό». Συχνά σε υπαίθριες λειτουργίες του συλλειτουργούσε με αγγέλους και οι ποιμένες έμεναν έκθαμβοι από τις ουράνιες μελωδίες και διηγούνταν «μεγάλη τη φωνή πάση τη περιχώρω τα του Θεού τεράστια

».

Για όλο τον Άθωνα ήταν «ως αστήρ διαυγής πάντας καταφωτίζων τοις αυτού προτερήμασιν· όθεν αυτό τε το όρος και οι τούτου οικήτορες τη αυτού παρακελεύσει διεξαγόμενοι βαθείαν ήγον ειρήνην ταις αύραις του πνεύματος επαναπαυόμενοι».

Μετά από μια δωδεκαετία αγώνων, επέστρεψε στη μονή Στουδίου, γιατί είχαν αρχίσει οι άνθρωποι να τον συγχίζουν. Ύστερα από έναν υψηλό πυρετό και αφού προείδε το τέλος του και λειτούργησε για τελευταία φορά, παρέδωσε την αγία του ψυχή στον Πλάστη του. Ετάφη ένδοξα στο παρεκκλήσι του Αγίου Γεωργίου της μονής Στουδίου.

Ο ωραίος βίος του γράφηκε περί το 940 από Στουδίτη μοναχό, που ήταν μαθητής του μαθητή του Λουκά, ο μεταξύ των «πατέρων άριστος» και «μαθητής του προσφιλέστατος». Άγνωστη στο Όρος η τιμή του ως Αγιορείτου.

Πηγή: agioritikesmnimes.blogspot.gr